Απόφαση υπ’ αριθμ. 1/2016 του Πρωτοβαθμίου Πειθαρχικού Συμβουλίου

ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ Η.Ε.Α.

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΟ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Απόφαση υπ’ αριθμ. 1/2016

Περίληψη:

Η **συν. Αμαλία Βεβελάκη**, με **ψήφους 3 έναντι 2** κρίθηκε **πειθαρχικά ελεγκτέα**, για αντιδεοντολογική συμπεριφορά. Η μειοψηφία την έκρινε πειθαρχικά μη ελεγκτέα, λόγω αμφιβολιών.

Ποινή: Με **ψήφους 3 έναντι 2** επιβλήθηκε η **επίπληξη με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας.** Η μειοψηφία πρότεινε την προσωρινή διαγραφή 6 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

==========

Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών συνήλθε σήμερα Τρίτη, 12 Ιανουαρίου 2016 υπό την προεδρία της προέδρου συν. Αγγελικής Γυπάκη και με την παρουσία των τακτικών μελών συν. Πόπης Χριστοδουλίδου, Γιώργου Μέρμηγκα, Κωνσταντίνου Κορέλλη, Γιάννη Αποστολόπουλου, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εκδώσει απόφαση επί της από 14.07.15 αυτεπάγγελτης πειθαρχικής δίωξης του Συμβουλίου κατά της **συν. Αμαλίας Βεβελάκη.**

Το Συμβούλιο έχει την προβλεπόμενη από το άρθρο 18 του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας των Π.Σ. απαρτία.

Σύμφωνα με το άρθρο 18, παρ. 11 του Καταστατικού, 1η παράταση στην υπόθεση, δόθηκε στις 29.09.15 και 2η παράταση δόθηκε στις 22.12.15.

Η υπόθεση είχε διαβιβασθεί από το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ στο ΠΠΣ. Το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ είχε εκδώσει δυο ανακοινώσεις για το θέμα.

Η από 05.05.15 ανακοίνωση, είχε ως εξής:

«Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ καταδικάζει απερίφραστα την εκτός ορίου και ήθους «δημοσιογραφική» κάλυψη ενός θλιβερού γεγονότος της τρέχουσας επικαιρότητας, με θύμα ένα τετράχρονο κορίτσι, εκ μέρους συγκεκριμένων μέσων και συγκεκριμένων συναδέλφων. Τονίζουμε προς πάσα κατεύθυνση ότι καθήκον των δημοσιογράφων είναι η ενημέρωση των πολιτών, με απαρέγκλιτο σεβασμό των κανόνων της δημοσιογραφικής δεοντολογίας. Σε κάθε περίπτωση, η αναπαραγωγή της φρίκης με τον πλέον απροκάλυπτο και αποκρουστικό τρόπο δεν υπηρετεί τους κανόνες της δεοντολογίας, τους οποίους πρώτοι οι δημοσιογράφοι οφείλουν να υπερασπίζονται».

Η από 08.05.15 ανακοίνωση, ανέφερε:

«Το Διοικητικό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ παραπέμπει στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο την Διευθύντρια της εφημ. «ESPRESSO» Αμαλία Βεβελάκη και τη συνάδελφο Μαρία Μεϊμάρη, που σήμερα δημοσίευσαν την πλήρη κατάθεση του υπόπτου για την δολοφονία της μικρής Άννυς. Καλεί, επίσης, το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο να διεξάγει αμέσως έρευνα για την παραπομπή όλων των δημοσιογράφων που δημοσίευσαν ή αναδημοσίευσαν αντίστοιχα ρεπορτάζ σε εφημερίδες ή ηλεκτρονικά και διαδικτυακά Μέσα.

Οι φρικιαστικές λεπτομέρειες που αναπαράγονται και έρχονται

εις γνώση του αναγνωστικού κοινού, εν είδει «δημοσιογραφικής επιτυχίας», δεν προάγουν τις αρχές και τις αξίες της δημοσιογραφίας ούτε υπηρετούν τον σκοπό της ενημέρωσης των πολιτών. Αντιθέτως, εθίζουν την κοινή γνώμη στην ανάλωση της φρίκης.

Δύο φορές το Δ.Σ., εντός της εβδομάδας, με ανακοινώσεις του συνέστησε σε κάθε κατεύθυνση την ανάγκη απαρέγκλιτης τήρησης του Κώδικα Δεοντολογίας. Δυστυχώς, ορισμένα Μέσα και συνάδελφοι επέλεξαν τον δρόμο της αναπαραγωγής της φρίκης. Για το λόγο αυτό, καλούμε το Εποπτικό Όργανο Δεοντολογίας να συνεδριάσει αμέσως και να λάβει θέση για τα όσα συμβαίνουν».

Η **συν. Μαρία Μεϊμάρη**, απέστειλε προς το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ την ακόλουθη επιστολή, η οποία αναρτήθηκε στην ιστοσελίδα της ΕΣΗΕΑ στις 08.05.15 και που επίσης διαβιβάσθηκε στο ΠΠΣ, προς συνεκτίμηση:

«Σε ανακοίνωση της ΕΣΗΕΑ με σημερινή ημερομηνία (8/5/2015) αναφέρεται ότι με παραπέμπετε στο Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο ως υπεύθυνη για τη δημοσίευση της πλήρους κατάθεσης του υπόπτου για τη δολοφονία της μικρής Άννυ. Δηλώνω κατηγορηματικά ότι δεν είχα την παραμικρή σχέση με το συγκεκριμένο δημοσίευμα, αλλά απλώς υπογράφω το θέμα με τίτλο «Χαλαρός στο κλουβί του ο Χάνιμπαλ», στην 1η σελίδα ενός πεντασέλιδου που αφορά την υπόθεση. Ούτε έγραψα, ούτε -πολύ περισσότερο- υπέγραψα το θέμα της κατάθεσης του υπόπτου. Ως εκ τούτου, θεωρώ εξαιρετικά άδικη την παραπομπή μου και ζητώ (σε αποκατάσταση της αλήθειας) να ανασκευάσετε άμεσα την ανακοίνωση απαλείφοντας το όνομά μου, καθώς πλήττεται η δημοσιογραφική μου υπόληψη χωρίς αιτία».

Στη συνέχεια, μετά την διαβίβαση της υπόθεσης στο ΠΠΣ, το Συμβούλιο κάλεσε για την παροχή διευκρινίσεων τις συν. Αμαλία Βεβελάκη και Μαρία Μεϊμάρη.

Αμαλία Βεβελάκη:

«Είμαι διευθύντρια της εφημ. “Espresso”. Σχετικά με το θέμα που με καλέσατε, θεωρώ ότι δεν έχω παραβεί κάποιον από τους κανόνες δεοντολογίας σε ότι αφορά το δημοσίευμα. Επρόκειτο για ντοκουμέντο και βασικό στοιχείο του ρεπορτάζ. Η προανακριτική κατάθεση δημοσιεύθηκε σε εφημερίδα. Γεγονός που σημαίνει ότι όποιος ήθελε να μάθει για το ότι μιλάμε για το πιο ειδεχθές έγκλημα στην Ελλάδα, μπορούσε να επιλέξει να αγοράσει την εφημερίδα, εφόσον πρώτα στο πρωτοσέλιδό της είχε διαβάσει ότι πρόκειται για πολύ σκληρές περιγραφές, με κόκκινα γράμματα, κεφαλαία…».

Μαρία Μεϊμάρη:

«Εργάζομαι στην εφημ. “Espresso” ως δικαστική συντάκτης και έχω να δηλώσω ότι δεν συνέταξα εγώ το εν λόγω δημοσίευμα. Θεωρώ την παραπομπή μου στο Πειθαρχικό άδικη και διαφωνώ με την ανακοίνωση της ΕΣΗΕΑ».

Κλήθηκε, επίσης, για την παροχή διευκρινίσεων, η τότε πρόεδρος του ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, **συν. Μαρία Αντωνιάδου**, η οποία είπε:

«Η συγκεκριμένη συν. Μαρία Μεϊμάρη, δεν είχε σχέση με το συγκεκριμένο δημοσίευμα της κατάθεσης. Μετά τις πληροφορίες που συνέλεξα, δεν θεωρώ ότι η κα. Μεϊμάρη είχε εμπλοκή στο συγκεκριμένο δημοσίευμα. Η διευθύντρια της εφημερίδας, θεωρώ ότι έχει ευθύνη».

Στη συνέχεια, το ΠΠΣ στην από 5η συνεδρίασή του (14.07.15), ομόφωνα έκρινε ότι η συν. Μαρία Μεϊμάρη δεν είχε καμία σχέση με το δημοσίευμα και οι καταγγελίες που διατυπώθηκαν σε βάρος της από το ΔΣ της ΕΣΗΕΑ, ήταν αβάσιμες. Επίσης, ομόφωνα αποφάσισε την άσκηση αυτεπάγγελτης δίωξης κατά της συν. Αμαλίας Βεβελάκη με το ακόλουθο κατηγορητήριο:

«Το ΠΠΣ ασκεί αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη κατά της

διευθύντριας της εφημ. “Espresso”, συν. Αμαλίας Βεβελάκη, διότι στο φύλλο της 08.05.15 της εφημ. “Espresso”, δημοσιεύθηκε η ανατριχιαστική και με κάθε λεπτομέρεια προανακριτική κατάθεση του 27χρονου φερόμενου ως παιδοκτόνου της μικρής Άννυς, προκαλώντας αισθήματα φρίκης στο κοινωνικό σύνολο, αλλά και επιδεικνύοντας ασέβεια προς το ανήλικο τραγικό θύμα, αγνοώντας τις αρχές και αξίες της δημοσιογραφικής δεοντολογίας.

Παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α’ του Καταστατικού».

Κλήθηκαν και κατέθεσαν οι μάρτυρες της εγκαλουμένης:

Ο διευθυντής της εφημ. «Δημοκρατία», **συν. Χρίστος Μουλίνος**, είπε:

«…Και εγώ αν ήμουν διευθυντής εφημερίδας, θα το δημοσίευα γιατί πιστεύω πως ό,τι κρατά στα χέρια του ένας δημοσιογράφος, πρέπει να το δημοσιεύει, εκτός αν θίγονται εθνικά και άλλα σοβαρά θέματα, πόσο μάλλον όταν πρόκειται για εφημερίδα “tabloid”, που από τη φύση τους δημοσιεύουν τίτλους τυχαίους και δημοσιεύματα και φωτογραφίες.

Εκείνη την ημέρα, η εφημερίδα είχε φροντίσει στο πρωτοσέλιδο, με κόκκινα γράμματα, να προειδοποιήσει τους αναγνώστες για το σκληρό περιεχόμενο. Κατά τη γνώμη μου, πιστεύω ότι στην τηλεόραση και στο ραδιόφωνο, λόγω της αμεσότητας του μέσου, δεν θα ήταν δυνατό να συμβεί κάτι τέτοιο.

Συμφωνώ και υποστηρίζω ότι είναι κανόνας δεοντολογικός η εμφάνιση της είδησης με τέτοιο τρόπο.

Τα όσα αναφέρονται είναι ντοκουμέντο από διαβιβαστικό της αστυνομίας, το οποίο και αναπαράχθηκε από την εφημερίδα».

Η **συν. Ελένη Ευαγγελοδήμου**, ανέφερε:

«Εργάζομαι στην εφημ. "Espresso", στο ελεύθερο ρεπορτάζ. Το δημοσίευμα αφορά την προανακριτική κατάθεση του φερόμενου ως παιδοκτόνου, η οποία δημοσιεύθηκε αυτούσια όπως ήρθε στην εφημερίδα. Υπήρχε μια μικρή εισαγωγή που εξηγούσε τι ακολουθεί και μια προειδοποίηση για το εν λόγω περιεχόμενο. Καταλήξαμε κατόπιν συζήτησης να δημοσιευθεί όπως μας ήρθε αυτούσια η κατάθεση του κατηγορούμενου. Οι συντάκτες ήταν ενήμεροι για το τι αποφασίσαμε.

Έγινε συζήτηση-σύσκεψη μεταξύ συντακτών και διευθύντριας, μετείχα και εγώ σε αυτήν. Το κείμενο ήταν μεν σκληρό, που ανέφερε ακριβώς την απολογία, αλλά δεν θεωρώ ότι η δημοσίευσή του παραβίασε τη δεοντολογία. θεωρώ ότι ήταν μια αποκάλυψη των όσων ισχυριζόταν ο φερόμενος ως δράστης, ήταν ρεπορτάζ στα πλαίσια της ενημέρωσης. Δημιουργούσε βέβαια κάποια συναισθήματα αποστροφής από την αγριότητα των περιγραφών. Δημοσιεύσαμε αμέσως την κατάθεση χωρίς να τεθεί ζήτημα ανταγωνιστικότητας όταν το συζητήσαμε.

Όρια πρέπει να υπάρχουν και ήταν οι προειδοποιήσεις που μπήκαν στο πρωτοσέλιδο της εφημερίδα και στις εσωτερικές σελίδες. Έτσι, θεωρώ ότι καλύφθηκαν οι κανόνες δεοντολογίας».

Ο **συν. Πέτρος Κουσουλός**, είπε, μεταξύ άλλων:

«Εργάζομαι στον "Alpha" και είμαι μέλος της ΕΣΗΕΑ.

Εξ όσων γνωρίζω, η εφημερίδα δημοσίευσε αυτούσια την απολογία την οποία έδωσε στις Αρχές ο πατέρας της Άννυ, χωρίς περικοπές, στα πλαίσια του ρεπορτάζ. Μάλιστα νομίζω ότι στο πρωτοσέλιδο της εφημερίδας, αναγραφόταν ότι επρόκειτο για πολύ σκληρή περιγραφή.

Δεν γνωρίζω αν η απολογία είχε περιέλθει στα χέρια άλλων δημοσιογράφων-συναδέλφων και εγώ προσωπικά δεν την είδα. Είναι σύνηθες φαινόμενο στο δικαστικό ρεπορτάζ, υλικό της ανάκρισης ή της προανάκρισης να φθάνει σε χέρια δημοσιογράφων και να

δημοσιεύεται.

…

Εγώ θεωρώ ότι οτιδήποτε φθάνει στην κατοχή του δημοσιογράφου από τη στιγμή που έχει διαπιστωθεί η αυθεντικότητα του υλικού, ο δημοσιογράφος είναι υποχρεωμένος να το δημοσιεύει.

…

Στην προκείμενη περίπτωση, η εφημερίδα είχε καταγράψει τη σκληρότητα της περιγραφής του πατέρα της Άννυ στη πρώτη σελίδα, καλώντας τους αναγνώστες, οι οποίοι δεν αντέχουν, να μην την αγοράσουν.

…

Είμαι υπέρ του ρεπορτάζ γενικά. Θα ένιωθα άβολα αν είχα κάτι τέτοιο στα χέρια μου και δεν το δημοσίευα. Δικαστικό ρεπορτάζ κάνω από το 2006. Έχει υποπέσει στην αντίληψή μου στο παρελθόν τέτοιου είδους ρεπορτάζ, στην περίπτωση του συζυγοκτόνου της Φιλοθέης και του Σεργιανόπουλου. Σύσσωμος ο Τύπος και τα κανάλια αποτύπωναν καταθέσεις μαρτύρων. Είναι σύνηθες και αποδεκτό για εμένα να βγαίνει στη δημοσιότητα ένα τέτοιο έγκλημα…».

Στην κλήση της σε απολογία, η εγκαλούμενη **συν. Αμαλία Βεβελάκη**, απέστειλε έγγραφο, στο οποίο ανέφερε:

«…

Όσον αφορά στην αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη μου (παραβίαση του άρθρου 7, παρ 1, εδ. α' του Καταστατικού) για το δημοσίευμα της «Espresso» στις 8 Μαΐου 2015, (σχετικά με την προανακριτική κατάθεση του κατηγορούμενου ως παιδοκτόνου της τετράχρονης Άννυ) θα ήθελα να επισημάνω τα εξής:

1. *Καταρχάς επρόκειτο για δημοσίευμα εφημερίδας. Δηλαδή ένα μέσο ενημέρωσης που ο πολίτης πρέπει να πάει στο*

περίπτερο και να επιλέξει να αγοράσει για να διαβάσει. Σαφέστατα εάν μιλούσαμε για αυτούσια παρουσίαση της συγκεκριμένης προανακριτικής κατάθεσης σε κάποιο ραδιοτηλεοπτικό μέσο, η αντιμετώπιση θα ήταν πολύ διαφορετική (για ευνόητους λόγους και δεδομένης της αμεσότητας αυτών των μέσων).

2. *Στο επίμαχο πρωτοσέλιδο της 8ης Μαΐου 2015, η «Espresso» ενημέρωνε τους υποψήφιους αναγνώστες της για το περιεχόμενο του δημοσιεύματος με κεφαλαία κόκκινα γράμματα: ΠΡΟΣΟΧΗ! ΠΟΛΥ ΣΚΛΗΡΕΣ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΣ. «Η ανατριχιαστική προανακριτική κατάθεση του πατέρα κτήνους», όπως ακριβώς ανέφερε και ο τίτλος του πρωτοσέλιδου μας, βρισκόταν ως κείμενο σε εσωτερικό δισέλιδο της εφημερίδας.*
3. *Το κείμενο, που λέτε ότι προκάλεσε αισθήματα φρίκης στο κοινωνικό σύνολο (πιθανόν σε κάποιους από τους αναγνώστες μας θα έλεγα εγώ …), δεν ήταν τίποτα περισσότερο από την αναλυτική περιγραφή του πατέρα στους αστυνομικούς για τις 48 ώρες που τεμάχισε το κορμάκι της τετράχρονης κόρης του και στη συνέχεια έβρασε τα κομμάτια της με λαχανικά και τα πέταξε σε συσκευασία φαγητού στους κάδους της Αθήνας! Πόσο πιο φρίκη από αυτό καθαυτό το γεγονός; Πότε ξανά στα ελληνικά εγκληματολογικά χρονικά έχει καταγραφεί μια τέτοια προανακριτική κατάθεση; Ποτέ! Ακόμη και οι παλιοί συνάδελφοι που «έζησαν» υποθέσεις που έγραψαν «ιστορία» (όπως υπόθεση «Κωσταλέξη», «Φραντζή», «Σατανιστές», «Δουρή», «Σεργιανόπουλου» κ.ά) σάστισαν!*
4. *Παρόμοια εγκλήματα ωστόσο έχουν καταγραφεί σε χώρες του εξωτερικού (και τα τελευταία χρόνια συμβαίνει όλο και πιο συχνά όπως θα έχετε προσέξει). Οι προανακριτικές καταθέσεις και οι απολογίες των κατηγορουμένων, δημοσιοποιούνται με όλες τις λεπτομέρειες φρίκης από το σύνολο των έντυπων μέσων τουλάχιστον (με κυκλοφορίες αδιανόητες για τα ελληνικά δεδομένα) και αναπαράγονται από όλες σχεδόν τις ελληνικές εφημερίδες, στις σελίδες των διεθνών ειδήσεων (χωρίς ποτέ κάτι τέτοιο, από ό,τι*

θυμάμαι, να έχει προκαλέσει αυτεπάγγελτη πειθαρχική δίωξη). Πολλές φορές μάλιστα γίνονται και «χτύπημα» στην πρώτη σελίδα!

5. *Όσον αφορά, ειδικότερα, στην πειθαρχική μου δίωξη για παραβίαση του άρθρου 7, παρ 1, εδ. α' του Κώδικα Δεοντολογίας (σ.σ. ο δημοσιογράφος οφείλει: α. Να συμβάλλει στην αναβάθμιση του δημοσιογραφικού λόγου, αποφεύγοντας γραμματικές, συντακτικές και λεκτικές κακοποιήσεις…) θεωρώ ότι δεν υφίσταται. Και αυτό διότι η Espresso δημοσίευσε την κυνική προανακριτική κατάθεση, ως είχε! Εντός εισαγωγικών, χωρίς ίχνος «μακιγιάζ», υπερβολής ή σχολιασμού (να σημειώσω ότι ούτε ο κατηγορούμενος, αλλά ούτε και ο «συντάκτης» της προανακριτικής κατάθεσης είναι δημοσιογράφος).*
6. *Προσωπικά θα αισθανόμουν πάρα πολύ «άβολα» εάν με καλούσατε να δώσω εξηγήσεις για κάτι που είχε στα χέρια της η εφημερίδα και δεν το δημοσίευσε ή ακόμη χειρότερα "αλλοίωσε" το περιεχόμενο του! Οτιδήποτε αποτελεί στοιχειοθετημένο (και διασταυρωμένο) ρεπορτάζ, ντοκουμέντο ή έγγραφο δικογραφίας πάνω σε ένα θέμα που απασχολεί (με οποιοδήποτε τρόπο) την κοινή γνώμη, είναι βασική υποχρέωση κάθε δημοσιογράφου και εφημερίδας να δημοσιεύεται! Όπως ακριβώς περιγράφει και το πρώτο-πρώτο άρθρο του Κώδικα Επαγγελματικής Ηθικής και Κοινωνικής Ευθύνης των δημοσιογράφων-μελών της ΕΣΗΕΑ. Ότι δηλαδή ο δημοσιογράφος δικαιούται και οφείλει:*

α. *Να θεωρεί πρώτιστο καθήκον του προς την κοινωνία και τον εαυτό του τη δημοσιοποίηση όλης της αλήθειας.*

β. *Να θεωρεί προσβολή για την κοινωνία και πράξη μειωτική για τον εαυτό του τη διαστρέβλωση, την απόκρυψη, την αλλοίωση ή την πλαστογράφηση των πραγματικών περιστατικών!*

…».

Το ΠΠΣ, αφού έλαβε υπόψη τις μαρτυρικές καταθέσεις, το

απολογητικό υπόμνημα της εγκαλουμένης και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, αποφαίνεται ως ακολούθως:

Τρία μέλη θεωρούν ότι το δημοσίευμα περιείχε φρικιαστικές λεπτομέρειες και περιγραφές ενός ειδεχθούς εγκλήματος σε βάρος ενός μικρού κοριτσιού με δράστη τον ίδιο του τον πατέρα. Όλες αυτές οι αναφορές, που περιέχονται-κατά την εφημερίδα- στην απολογία του δράστη, είναι ανατριχιαστικές λεπτομέρειες, που δεν υπηρετούν την ενημέρωση, αλλά εξάπτουν συναισθήματα φρίκης.

Άλλωστε, η προειδοποίηση στην πρώτη σελίδα για «σκληρές» περιγραφές καταδεικνύει ότι και η Διεύθυνση της εφημερίδας είχε αντιληφθεί την αρνητική λειτουργία του δημοσιεύματος.

Ένα από τα τρία μέλη της πλειοψηφίας εστιάζει την αντιδεοντολογική συμπεριφορά στο ότι δεν ελήφθη υπόψη το ψυχικό άγος στο συγγενικό περιβάλλον του τραγικού θύματος.

Επίσης, η συν. Βεβελάκη στο απολογητικό υπόμνημά της αναφέρει:

«Όσον αφορά, ειδικότερα, στην πειθαρχική μου δίωξη για παραβίαση του άρθρου 7, παρ 1, εδ. α' του Κώδικα Δεοντολογίας (σ.σ. ο δημοσιογράφος οφείλει: α. Να συμβάλλει στην αναβάθμιση του δημοσιογραφικού λόγου, αποφεύγοντας γραμματικές, συντακτικές και λεκτικές κακοποιήσεις …) θεωρώ ότι δεν υφίσταται. Και αυτό διότι η Espresso δημοσίευσε την κυνική προανακριτική κατάθεση, ως είχε! Εντός εισαγωγικών, χωρίς ίχνος «μακιγιάζ», υπερβολής ή σχολιασμού (να σημειώσω ότι ούτε ο κατηγορούμενος, αλλά ούτε και ο «συντάκτης» της προανακριτικής κατάθεσης είναι δημοσιογράφος)». Το ΠΠΣ επισημαίνει, ωστόσο, ότι η συν. Βεβελάκη δεν διώχθηκε βάσει και του άρθρου που σημειώνει, αλλά με το άρθρο 7μ, παρ. 1, εδ. α' του Καταστατικού της ΕΣΗΕΑ.

Η μειοψηφία στάθμισε το γεγονός ότι το επίμαχο δημοσίευμα ήταν αυτούσιο κείμενο προανακριτικής κατάθεσης, καθώς και το γεγονός ότι υπήρχε προειδοποιητική επισήμανση στο πρωτοσέλιδο. Εξέφρασε δε την άποψη ότι, μεταξύ της επαγγελματικής υποχρέωσης του δημοσιογράφου να φέρει στο φως της δημοσιότητας την πλήρη αλήθεια και της ηθικής υποχρέωσης να αυτολογοκρίνεται όταν κρίνει ότι μία δημοσίευση μπορεί να επηρεάσει αρνητικά το συλλογικό καλό, υπάρχουν δυσδιάκριτα όρια.

Κατόπιν αυτών, το ΠΠΣ με **ψήφους 3 έναντι 2**, αποφάσισε ότι η εγκαλούμενη **συν. Αμαλία Βεβελάκη** είναι **πειθαρχικά ελεγκτέα**, για παράβαση του άρθρου 7, παρ.1, εδ. α’ του Καταστατικού.

Η μειοψηφία την έκρινε πειθαρχικά μη ελεγκτέα, λόγω αμφιβολιών.

Ως προς την ποινή, με **ψήφους 3 έναντι 2** επέβαλε την **επίπληξη με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας**. Η μειοψηφία πρότεινε την προσωρινή διαγραφή 6 μηνών από τα μητρώα της ΕΣΗΕΑ.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Τρίτη, 01.03.16.

Η πρόεδρος

Η γραμματέας

Αγγελική Γυπάκη

Μαρία Χριστοφοράτου